

stvo za ohranitev političnega ravnotežja v srednji Evropi, to svojo važno nalogo zavrgla s tem, da bi izginila v žrebu Velike Nemčije. Hitlerizem je s tem, da je, polagajoč račun o svojem eno-

letnem delu, iznova slovesno izpovedal svoj velikonemški pohlep po Avstriji, zopet svetu dokazal, da je največji ogroževalec miru med evropskimi narodi.

IZ RAZNIH DRŽAV

V NAŠI DRŽAVI.

Davčni zakoni. Finančni odbor narodne skupščine je 2. februarja sprejel tri zakonske načrte, in sicer dodatke k zakonu o neposrednih davkih, o taksah in o trošarinah. Kar se tiče pridobitnega davka, ne more biti davčna osnova manjša od dvakratnega zneska stanovanjske najemnine, če ta ni večja od 6000 Din na leto; če je večja kakor 6000 Din, ne more biti osnova manjša od dva- in polkratnega zneska; če je večja kakor 12.000 Din, ne more biti osnova manjša od trikratnega zneska, odnosno od tri- in polkratne stanovanjske najemnine, če ta presega 24 tisoč Din na leto. Glede na plačevanje davčnih zaostankov določa novi zakon tole: Državi do konca leta 1932 dolžni neposredni davki se plačajo najkasneje v teku 11 let, pri čemer z letom 1934, in to: če znaša dolg dvakrat ali večkrat toliko, kakor znesek enoletnega davčnega prepisa v 11 letih; če znaša 9 petin davčnega predpisa, v 10 letih; v 9 letih, če znaša 8 petin; pri 7 petinah v 8 letih; pri šestih v 5 letih, pri 4 v 5 letih, pri treh v 4 letih, pri 2 petinah v 3 letih; pri eni petini v 2 letih; če pa je davčni zaostanek manjši od 1 petine davčnega predpisa, se mora v celoti plačati v letu 1934. Pod enoletnim davčnim predpisom se razume oni znesek neposrednih davkov, za katerega je bil davčni obvezanec zadolžen v davčnem letu 1933, ali pa, če za to leto zadolžitev ni bila celotna, v kakem prejšnjem letu. — Glede na obrtnike je bil sprejet dodatek k členu 59 zakona o neposrednih davkih, ki določa: Mali obrtniki plačajo na račun davka 120 Din in za vsakega pomočnika po 60 Din letno; obvezniki 3. skupine členu 42 plačajo na leto 80 Din, za vsakega pomočnika pa po 40 Din v mestih do 10.000 prebivalcev; v mestih od 20.000 do 50.000 prebivalcev se zviša davek za 25%, v še večjih mestih pa za 50%. — Kar se tiče zakona o taksah, je predvidena nova taksa za vsako novo stavbo, in sicer do višine 50.000 Din ¼%, od 50.000 do 200.000 Din 1%, nad 200.000 Din pa 1½%. — Glede na zadrage je finančni odbor sklenil, da se vse zadrage, ki prodajajo svoje blago nečlanom, ter zadrage, ki prodajajo luksuzne predmete ali alkoholne pijače, zenačijo z drugimi trgovskimi podjetji. — Glede na takse je bilo sklenjeno, da se na račune do zneska 20 Din ne bodo pobirale; na račune od 20 do 100 Din se bo plačala taksa ¼ Din, na višje račune pa taksa 1 Din.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Razmerje med Avstrijo in Nemčijo. Kakor smo že večkrat poročali, rujejo

nemški hitlerjevci neprestano proti Avstriji, da bi pripomogli tudi tamkaj hitlerizmu do krmila in bi se na ta način Hitler polastil Avstrije. Ne gre pa samo za hujskarije v besedah in po časopisju, ampak tudi za povzročanje nemirov, pobojev, demonstracij in raznih atentatov, ki so v Avstriji na dnevnem redu in so njih povzročitelji hitlerjevci. Radi na kratko označenega in res nevzdržnega razmerja se je Avstrija obrnila na Društvo narodov in s posebnim pismom ali noto v Berlin. Dne 2. februarja je prejela avstrijska vlada odgovor na svojo na Hitlerjevo vlado naslovljeno pritožbo. Avstrijski ministrski svet je ugotovil po prečitaniu nemškega odgovora, da ne ustreza poskusu dun. vlade, da se na neposredni način poravnata spor, ki obstoja med obema nemškima državama, in da prizadevanje dunajske vlade ni našlo primerne razumevanja pri nemški vladi. Pismo, s katerim odgovarja nemška vlada na pritožbo avstrijske vlade, gre čez vse te pritožbe, kakor da bi jih ne bilo. Nemška vlada enostavno zanika od avstrijske vlade navedena dejstva. Zaupajoč v svoje pravično stališče, je nato ministrski svet soglasno sklenil, naj avstrijska vlada pod vodstvom g. kanclerja dr. Dollfussa izbere v bodoče

pot, ki ji je vsiljena po sedanjih razmerah.

Diktatura Heimwehra na Tirolskem. Tirolska vlada je zašla te dni v neprijeten položaj. Vodstvo tirolskega Heimwehra je postavilo tirolski vladi končno zahtevo, v kateri se je postavil Heimwehr na stališče, da vlada takoj napravi na Tirolskem red in mir. Če pa za to ni sposobna, potem naj prepusti Heimwehru, da on izvede do konca borbo proti narodno-socialističnim nasilnežem. Tirolska vlada se je obrnila na zvezno vlado na Dunaju, da bi zvezna vlada vplivala pri vrhovnem vodstvu Heimwehra, da se tirolski vladi prihrani ta sramota. Zvezna vlada na Dunaju pa pri vrhovnem vodstvu Heimwehra ni uspela in je danes sporočila tirolski vladi, da naj se podvrže diktaturi tirolskega Heimwehra. Od tedaj naprej vodi vso borbo proti narodnim socializmom na Tirolskem — tirolski Heimwehr.

Nova francoska vlada. Dne 30. januarja je sestavil radikal Daladier s pomočjo republikanske levice in neodvisnih socializmov vlado. Nova vlada sestoji iz 17 ministrov in 8 državnih podtajnikov. 15 članov vlade je pristahev radikalno-socialistične stranke. Neosocialisti so na svoji dopoldanski seji s 13 proti 19 glasovom odklonili vso vlado, ker se jim ni hotelo dati notrajnega ministrstva, ki so ga zahtevali za svojega poslanca Marqueta. Nova vlada je torej koncentracijska vlada in ne potrebuje podpore socializmov in neosocializmov.

PO SVETU KATOLIŠKEM

Pod kljukastim križem. Kljukasti križ, znamenje hitlerizma, je pogansko znamenje, ki se vedno drzneje dviga zoper krščansko znamenje — Kristusov križ. Med obema ni poravnave, tudi pomirjenja ne. Ko je Hitler sklenil konkordat z rimskim papežem, so nekateri pričakovali, da bodo pravice Kristusovega križa ostale v Nemčiji nedotaknjene, in to tem bolj, ker je Hitler takrat vneto zatrjeval, da bo Nemčijo uredil in upravljal na podlagi »krščanstva«. Tisti, ki so gojili te nade, so do dna duše iznenadeni in užalosteni, s sv. Očetom na čelu. Papež Pij XI. je temu razpoloženju dal izraza v odgovoru na voščila, ki mu jih je poslal o božičnih praznikih nemški kardinal Schulte. V pismu, v katerem se za ta voščila zahvaljuje, poudarja, da je v velikih skrbeh radi razmer v Nemčiji. Razmere med cerkvijo in državo se v Nemčiji dnevno slabšajo. Narodni socializem vedno bolj pokazuje svoje poganske robove, ki jih je prej nekoliko skrival v težnji, da si nakloni podporo cerkve ali vsaj odstrani njeno nasprotovanje. Hitlerizem z dejanji dokazuje, da je v resnici takšen, kakor so ga prej obsodili nemški škofje in v božičnem pastirskem listu avstrijski škofje. Geslo hitlerjevske vlade se ne glasi: »Kristusov križ na-

prej!« To geslo slove: »Kljukasti križ naj zmaga povsod!« Kdor se temu pohodu poganskega križa upa ustavljati, se smatra kot sovražnik narodno-socialistične stranke in države. Mnogo morajo trpeti zlosti duhovniki, ki jih je veliko število zaprtih po ječah in zbiralnih taboriščih. Nedavno so bili obsojeni 3 katoliški duhovniki na Bavarskem (mestni župnik dr. Muhler, kaplan Thaler in katehet Sollacher); češ, da so širili govornice o razmerah, ki vladajo v zbiralnem taborišču Dachau. Obsojeni so bili na 4, 3 odnosno 5 mesecev. Zlasti je hitlerjevcem trn v peti katoliška mladina, ki se drži Kristusovega križa ter ne mara za kljukasti križ. Pretekli mesec je katoliška mladina v mestu Stuttgartu priredila versko prireditev za proslavo svetega leta. Katoliški študenti so v uniformah marširali z verskimi zastavami na svečanostni prostor, kjer je imel bogoslovni profesor iz Tübingena dr. Karl Adam govor. Z izbranimi besedami je govornik poudarjal, da za katoličane ni nobene npravnosti, tudi pogansko-narodne ne, ki ne temelji v veri. Katoliško krščanstvo je napravilo iz Nemcev to, kar so. Nemško krščanstvo, ki se zdaj širi, je rasno (plemensko) usmerjeno, je torej za katoličane praznoverje. Po govoru, ki so ga študentje sprejeli z velikanskim odobravanjem, je mladina kljub prepovedi policije napravila obhod po mestnih ulicah. Za to jih je zadela kazen. Kazen je tudi zadela govornika

dr. Adama, ki je bil kot vseučiliški profesor suspendiran. V pojasnilo duha, v katerem se danes vlada v Nemčiji, naj še služijo besede, ki jih je dne 22. januarja govoril bavarski prosvetni minister Schemm v Augsburgu pred 2000 učiteljev. Po uradnem poročilu je g. minister med drugim rekel: »Vlada dobro ve, da narodno-socialistična država še ima veliko nasprotnikov bodisi v gospodarstvu, bodisi v spovednici. Ne homo mirovali, dokler docela ne iztrebimo teh škodljivcev.« Tako divja kljukasti križ proti Kristusu, njegovemu križu in njegovi cerkvi. Kako se godi zvestim služabnikom Kristusovim, dokazuje narodno-socialističen napad na znanega neuklonjivega münchenškega škofa kardinala g. dr. Faulhaberja. Padla sta dva ostra strela iz karabinke v nadškofovo sprejemnico. Krogle so okno razbile ter obtičale v nasprotni steni. Kardinal ni bil zadet, ker je par trenutkov prej zapustil sprejemnico.

Spreobrnitev v Konnersreuthu. V trgu Konnersreuthu na Bavarskem blizu čehoslovaške meje živi Terezija Neumann, ki je znana po celem svetu. Njen svetovni sloves ni utemeljen ne v visokem rodu, saj je hči preprostih staršev iz ljudstva, niti v bogastvu (siromašna je s starši vred), niti v visoki izobraženosti (ima izobrazbo preprostega kmečkega dekleta). Po vsem svetu je znana radi tega, ker že od l. 1926 ničesar ne uživa (gre pač vsak dan k sv. obhajilu) in ker ob petkih doživlja trpljenje Kristusovo, pri čemer ji tečejo po obrazu in drugih organih krvave srage ter dobiva znamenja Kristusovega trpljenja. Zdravniki, tudi nekateri slovenski, se trudijo, da bi te pojave raztolmačili z naravnimi razlogi. Doslej to ni nobenemu uspelo v zadovoljivi meri. Ali so ti pojavi nadnaravni in čudežni, o tem soditi je stvar katoliške cerkve, ki pa doslej svoje sodbe ni izrekla. Kar pa zanima tudi širši čitateljski krog, so razne spreobrnitve, ki so se zgodile v Konnersreuthu. Tako se je spričo življenja in trpljenja Terezije Neumann spreobrnil, kakor smo že poročali, h katoliški veri žid Rothschild, po poklicu lekarnar. Dal se je krstiti ter postal katoliški duhovnik ter je kot vnet duhovnik umrl. V Konnersreuthu se je spreobrnil h katolicizmu protestant dr. Gerlich, sloveči nemški novinar, ki je tudi spisal dve knjigi o Tereziji Neumann. Ko je v Nemčiji zavladal narodni socializem, so ga napadali oddelki te stranke kot velikega nasprotnika hitlerizma vrgli v ječo, kjer mora še vedno trpeti neznosne telesne in duševne muke. Zadnji čas poročajo časniki o spreobrnjenju gospe Ane Schädler iz Essena, ki je stara 63 let. Ko je bila stara 16 let, je odpadla od katoliške vere ter postala fanatična komunistinja. Pozneje je v komunistični stranki zavzemala važno mesto ter velikokrat nastopala na političnih zborovanjih kot strastna govornica. Pred tremi leti je o priliki komunističnega obhoda v Essenu slučajno opazila neko sliko iz filma »Terezija iz Konnersreutha«. Odločila se je, da gre v Kon-

PRI ODPRTIH HEMOROIDIH

je znanstveno ugotovljeno, da »Fitonin« zelo ublažuje bol ter razkužuje rane in odstranjuje vnetje, srbečico in bodenje. Steklenica Din 20.— v apotekah. Poština s povzajem 2 steklenici Din 50.— Poučno knjižico šte. 18 brezplačno pošlje Fiton dr. z o. j., Zagreb I-78.

nersreuth, da bi odkrila tamošnje »goljufije«. Pa se je drugače zgodilo. Pod vtisom tega, kar je videla na Tereziji, se ji je vrnila vera. Prosila je za sprejem v katoliško cerkev. Sedaj je vnetja katoličanka ter rada pripoveduje, na kako čudovit način jo je božja previdnost zopet pripeljala h Kristusu, od katerega je bila odpadla.

Nekaj o testamentu. V Washingtonu v Zedinjenih državah Severne Amerike izhaja katoliški list, ki nosi naslov »Družinski list«. V njem piše pater Markert o zadevi, ki smo jo zapisali kot naslov tej beležki. Besede, ki jih »Družinski list« objavlja izpod peresa tega znamenitega ljudskega pisatelja in govornika, veljajo tudi za naše razmere. Pater Markert namreč piše med drugim: »Koliko naših katoličanov

misli na to, da bi se v svojem testamentu spomnili Boga, cerkve, misijonov, ubogih in pa katoliških časnikov?! Nedavno je neki razborit človek pregledal 60 testamentov, bodisi katoličanov, bodisi nekatoličanov, ter objavil o tem svojo sodbo. Meni žal niso na razpolago številke o katoliških ter nekatoliških zapustnikih. Znano pa mi je, da je bilo na nekatoliški strani za dobrodelne namene testamentarično sporočenih 17 milijonov dolarjev, za nekatoliške izobraževalne ustanove 47 milijonov dolarjev, za katoliške dobrodelne namene pa samo 121.000 dolarjev in za katoliške prosvetne svrhe 143.000 dolarjev. Če je tudi katoličanov veliko manj, nego je število drugovercev, vendar ni nobenega sorazmerja, ako prosmatramo navedene številke. Nekaj torej ni prav. Ali manjka praktičnega udjestvovanja vere, katero izpovedamo v srcu ali z ustnicami? Ali ni dovolj razumevanja za važnost dobrodelnosti? Ali visimo preveč s srcem na premoženju in denarju, kakor da bi ga mogli vzeti s seboj v grob? Ali je to izraz, da nič ne mislimo? To so vse odprta vprašanja.«

† Duh. svetnik M. Petelinšek

Iz življenja in delovanja rajnega.

Dne 2. februarja ob ¾ na 8. uro zvečer je zatisnil za vedno oči v mariborskem stolnem župnišču po daljši bolezni g. duh. svetnik in meščanskošolski katehet Martin Petelinšek.

Rajni se je rodil 19. III. 1879 v Ločah pri Poljčanah. Po končani gimnaziji je stopil v mariborsko bogoslovje in je prejel mašniško posvečenje 20. 7. 1902. Kaplanoval je na Vranskem ter v Gornjem gradu, odkoder je prišel na težavno katehetsko in kaplansko mesto k Sv. Magdaleni v Mariboru. Mesec februarja 1909 je bil nastavljen za stolnega kaplana. Leta 1911 je bil imenovan za meščanskošolskega kateheta, kar je tudi ostal do svoje mnogo prerane smrti. Poleg katehetske službe na meščanskih šolah je podučeval verouk tudi na mariborski Vinarski in sadjarski šoli.

V najlepši moški dobi umrl je bil dobro znan celemu Mariboru, kjer je plodonosno deloval kot dušni pastir na prižnici in v službi vestnega kateheta v šoli blizu 29 let. Malodane vsak odrasel Mariborčan in Mariborčanka sta hodila k g. Petelinšku v šolo in ga bosta ohranila v najboljšem ter trajno hvaležnem spominu.

Blagopokojni je bil vesele narave, postrežljiv in vsikdar na uslugo, če ga je kateri od tovarišev poprosil za pomoč izven njegove itak težavne službe na prižnici ter v spovednici. Čislali ter iskali so ga kot govornika in ga bode baš na prižnici pogrešala naša stolna cerkev.

Z mirno vestjo lahko trdimo, da blagi in družabni Martin ni imel v celem

Mariboru nasprotnika, kaj še le sovražnika!

G. Martin na zadnji poti.

Rajnega g. svetnika so položili na mrtvaški oder v stolnem župnišču, kjer je preživel srečno toliko let. Ljudske množice so hodile kropit priljubljenega gospoda, da je bilo župnišče oblegano od vseh strani, ki so hoteli še enkrat videti blagega g. Martina.

V nedeljo popoldne ob dveh se je napolnil Slomškov trg pred župniščem z zastopniki civilnih oblasti, z učitelstvom, učenci meščanske šole in Mariborčani. Pogrebne molitve pred župniščem je opravil sam prevzvišen ob asistenci kapitlja, duhovščine ter bogoslovcev. Po odpeti žalostinki, ki jo je pelo na trgu in na koro v stolnici pevsko društvo »Maribor«, je pričel dolgi spreved v cerkev, kjer so opravili duhovniki pod vodstvom škofa mrtvaške večernice. G. monsignor I. Vreže je v kratkih, jedrnatih in ganljivih besedah orisal življenje ter delovanje blagopokojnega in se poslovil od njega.

Ob krsti je odpel škof z duhovniškim zborom zadnje mrtvaške molitve, h kateri je prevzel vodstvo dolgega spreveda g. stolni župnik. Kdor je videl Petelinškov spreved, je moral priznati, da je tako številno spremstvo na zadnji poti imel v Mariboru edino pred leti umrli g. profesor dr. A. Medved. — Sprevedu so bile vse najodličnejše osebe iz Maribora in iz Celja je prišel predsednik upravnega sodišča g. dr. Prenek, ki je bil pokojnikov šolski tovariš ter prijatelj.

Ob odprtem grobu so se ganljivo poslovili od rajnega g. stolni župnik M.